

23

මහා ආරම්භකයන් ඉදිරියට ම යමු

මිනිසුන් වශයෙන් මෙලොව උපත ලැබූ අපි ජීවිතය ජය ගැනීම සඳහා අනේකවිධ වූ ක්‍රියා මාර්ගයන්හි නිරත වෙමු. මෙය ආරම්භ වන්නේ යමක් තේරුම් ගත හැකි වයසේ පටන් ම ය. ළාබාල අවධියේ දී ඉගෙනීම කෙරෙහි අප හුරු කිරීමට දෙමව්පියෝ අපමණ වෙහෙසෙති. එයට හේතුව යම් ක්‍රියාවක ආරම්භය ශක්තිමත් ව ගොඩනගා ගත හැකි නම් එහි ඉදිරි ගමන් මග සාර්ථක කර ගැනීම එතරම් අපහසු නො වීමයි.

කිසියම් කාර්යයක් ආරම්භ කොට ඉදිරියට පවත්වා ගෙන යාමේ දී පුද්ගලයා පියවර සයක් අනුව ගමන් කළ යුතු බව අත්තකාර සූත්‍රයේ සඳහන් වී තිබේ. එම සූත්‍රය බමුණකුගේ ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු දීම සඳහා බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද්දකි. එහි ඇතුළත් කරුණු සය මෙසේ ය.

01. ආරම්භධාතු (ක්‍රියාව ඇරඹීම)
02. නික්කමධාතු (ක්‍රියාව ඉදිරියට පවත්වා ගෙන යෑම)
03. පරක්කමධාතු (බාධා මැඩ ගෙන යෑම)
04. ටාමධාතු (නො සැලී පැවතීම)
05. ධීතිධාතු (වීර්යයෙහි පිහිටා සිටීම)
06. උපක්කමධාතු (උපක්‍රමශීලී වීම)

මෙම පියවර සය නිවැරදි ව ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නම් කිසිදු කාර්යයක් අතරමග නතර කර දැමීමට සිදු නො වේ. පුද්ගල ශ්‍රමය වැය කිරීමේ දී බාහිර බලවේග පිළිබඳ විශ්වාසය නො තබා ස්වකීය ශක්තිය ම යෙදවීමට කරන උත්සාහයක් මෙමගින් අදහස් වෙයි.

මෙහි දී ක්‍රියාව ඇරඹීම පළමු කාර්යයයි. යමක් කිරීමේ දී පළමු ව ඇති කර ගන්නා වීර්යය එම ක්‍රියාවෙහි සාර්ථකත්වය සඳහා අතිශයින් ම ඉවහල් වෙයි. නිදසුනක් ලෙස සොක්චිය නමැති බමුණකු පිදු කුසතණ අතුරා අසුනක් පනවා ගත් බෝසතාණන් වහන්සේ ඇති කර ගත් චතුරංග සමන්තාගත වීර්යය දැක්විය හැකි ය. " මාගේ ශරීරයේ

ඇට, සම්, නහර පමණක් ඉතිරිවන සේ, මස්, ලේ වියළී ගිය ද සම්බුද්ධත්වයට නො පැමිණ මේ ආසනයෙන් නැගී නො සිටිමි.” යනු එම අධිෂ්ඨානයයි. මෙයින් අපට ගත හැකි ආදර්ශයක් තිබේ. අපි ඉගෙනීමෙහි යෙදී සිටිමු. එබැවින් ඉගෙනීම තුළින් අප බලාපොරොත්තු වන ඉලක්ක කරා ගමන් කිරීමට මහත් උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කළ යුතු බව තදින් සිතට ගත යුතු ය. මෙහි දී අධික ලෙස ශ්‍රමය වැය කළ යුතු යැයි අදහස් නො කෙරේ. අධික වෙහෙස, කටයුතු අසාර්ථක වීමට ද හේතු වෙයි.

ඉගෙනීමෙහි නිරත වන අපට නොයෙකුත් අවහිරතා, බාධක හා හිරිහැර පැමිණිය හැකි ය. කිසියම් කාර්යයක් ආරම්භ කොට එය දිගින් දිගට කර ගෙන යෑමේ දී ඕනෑ ම කෙනකුට නොයෙක් ආකාරයේ බාධා පැමිණීම ස්වාභාවික ය. එහෙත් ධර්මය පිළිබඳ යම් දැනුමක් තිබෙන අය ඒවා බාධා වශයෙන් නො සලකති; තව තවත් තමන් උනන්දු කරවීම සඳහා පැමිණ දේ යැයි, සිතති. අභියෝගවලට මුහුණ දෙමින් තව තවත් ධෛර්ය සම්පන්න වී ඉදිරියට ම යති.

එබැවින් තමන් පටන් ගත් කාර්යය සාර්ථකත්වයට පත් කර ගැනීමට නො ලැබෙන පරිදි සිය දහසක් බාධා පැමිණිය ද ඒවා තණ පතක් තරමටවත් ගණන් නො ගෙන වීර්යයෙන් දිගින් දිගට ම පවත්වා ගෙන යෑම උසස් මිනිසුන් ගේ සිරිතක් බව නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය. වීර්යයක් නොමැති ව කිසිවකුටත් ඉගෙනීම හෝ වෙනත් කාර්යයක නිසි ඵල නෙලා ගත නො හැකි ය.

මෙ ලොව ඇතැමුන් ජීවත් වන්නේ කිසිදු පැහැදිලි අරමුණක්, බලාපොරොත්තුවක් නැති ව ය. ඔවුහු දුර්ලභ වූ මිනිසන් බවෙන් නියම පල නො ලබති. එහෙත් නුවණැත්තා සෑම විටෙක ම නො පසුබස්නා වීර්යයෙන් ක්‍රියා කරයි. කෙතෙක් බාධා පැමිණියත් ස්වකීය ක්‍රියාව ඉදිරියට පවත්වා ගෙන යයි. ඔහුට ඕනෑ ම දියුණුවක් සලසා ගත හැකි ය. එබැවින් කුඩා කාලයේ සිට ම ඇති කර ගත යුත්තේ නො පසුබස්නා වීර්යයයි. කුඩා කල්හි ම “මම මේ මේ විභාග සමත් වී මෙසේ ක්‍රියා කරන්නෙමි” යි, දැඩි අධිෂ්ඨානයක් ඇති කර ගත යුතු ය. තමන්ට කවර හෝ යහපත් ඉලක්කයක් ඇත්නම් ඒ ඉලක්කයට ළං නොවී මාගේ වෑයම අත් නො හරිමි” යි, සිතා ඊට කැප විය යුතු ය.

යම් ක්‍රියාවක් ආරම්භ කොට එය බාධා මැඩගෙන ඉදිරියට පවත්වා ගෙන යෑමේ දී නො සැලී සිටීම ද අත්‍යවශ්‍ය ය. ඇතැම් විට අපි යම් විභාගයක් අසමත් වූයේ යැයි සිතමු. එහිදී දැඩි ලෙස පසුතැවිලි වී උත්සාහය අත් හැරීම කිසිසේත් නො කළ යුතු ය. විභාගය සමත් වීම සඳහා තවත් අවස්ථා ඇති බව වටහා ගැනීම බෙහෙවින් වැදගත් වේ. පරාජය ජයග්‍රහණයේ මාවත බව තේරුම් ගෙන උපක්‍රමශීලී ව ක්‍රියා කිරීමට හුරු වීම ද ඉතා අගනේ ය. උපායෙහි දක්ෂ බව ද දියුණුවට අවශ්‍ය අංගයකි. “උපාය දන්නෝ අපායේ නො වැටෙති” යන සිංහල ප්‍රස්තාව පිරුළ ඇතිවන්නට ඇත්තේ ද ඒ නිසා විය

යුතු ය. මෙහි උපාය යනු වැරදි උපාය මාර්ග නො වේ. නිවැරදි උපායයි. උපායෙහි දක්ෂ ව ක්‍රියා කොට ඉතා සුළු දෙයකින් පවා දියුණු විය හැකි බව මල මී කුණක් විකුණා ක්‍රමයෙන් දියුණුවට පත් පුද්ගලයකු අවසානයේ දී සිටුවරයකු වූ ආකාරය විස්තර වන වුල්ලසෙට්ටි ජාතකයෙන් පැහැදිලි වේ.

අධ්‍යාපනය ඇතුළු සෑම කාර්යයක් ම සාර්ථක කර ගැනීමට දැඩි විරියයක් තිබිය යුතු බව පැහැදිලි ය. විරියය ඇති අයට ලැබිය නො හැකි නුවණක්, නො ලැබිය හැකි සැපතක් නැත. බොහෝ දෙනා දුක් අඩු සැපවත් ජීවිතයක් ගෙන යන්නේ විරියය හේතුවෙනි. ලොව මහා නුවණැත්තන් වන්නේ අලසයන් නොව නො පසුබට විරියයෙන් ක්‍රියා කරන අයයි.

අලසකම කෙනකු තුළ පවත්නා විරියය අවම කිරීමට හේතුවක් වේ. අලසකමින් තොර ව අද කළ යුතු දේ අද ම කිරීම ඉතා හොඳ පුරුද්දකි. එවිට වැඩ ගොඩ ගැසීමක් සිදු නො වේ. එහෙත් අලසකම නිසා සිදුවන්නේ අද කළ යුතු දේ හෙටට කල් දැමීමයි. එවිට හෙට වැඩ අධික වනු ඇත. මෙසේ ක්‍රමයෙන් දිනපතා ම වැඩ කටයුතු අවුල් වෙයි. ක්‍රියාව ආරම්භ කළ ද එය ඉදිරියට පවත්වාගෙන යාම නිසියාකාර ව සිදු නො කිරීම එයට හේතුවයි. ක්‍රියාව මනා ඇරඹුමකින් යුක්ත ව බාධා මැඩගෙන ඉදිරියට පවත්වා ගෙන යෑම වඩාත් ම හරවත් පිළිවෙතයි. මෙහි දී සෑම විටෙක ම “පසුබට නො වන්න, ඉදිරියට ම එන්න” යන බුද්ධ දේශනය සිහි කිරීම අපට බෙහෙවින් ම වැඩ දයක ය.

සාරාංශය

යම්කිසි කාර්යයක් ආරම්භ කොට ඉදිරියට පවත්වාගෙන යෑම සඳහා විරියය අවශ්‍ය ය. එහි දී පළමු ව ඇති කර ගන්නා විරියය එම ක්‍රියාවෙහි සාර්ථකත්වය සඳහා බෙහෙවින් ම ඉවහල් වෙයි. ඉගෙනීම කෙරෙහි ද මෙය බෙහෙවින් ම අදාළ වේ. බාධා මැඩගෙන, නොසැලී ඉගෙනීමේ කටයුතු ඉදිරියට පවත්වාගෙන යෑම සිදු කළ යුතු ය. පරාජය හමුවේ පීඩනයට පත් නොවී දිගින් දිගට ම ඒ ඒ ක්‍රියාවන් කරගෙන යෑම විරියවන්තයාගේ ක්‍රියා පිළිවෙත ය. ඔහු එමගින් තමා බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කයට ක්‍රමයෙන් ළඟා වෙයි.

ක්‍රියාකාරකම්

01. යමක් කිරීමේ දී පළමු ව ඇති කර ගන්නා චීරයය වඩාත් වැදගත් වන්නේ කුමක් නිසා දැයි පැහැදිලි කරන්න.
02. බාධා ජයගෙන ඉදිරියට ගමන් කරන්නාගේ ලක්ෂණ මොනවා ද?

පෙවරුම

මෙම පාඩම ඇසුරෙන් ආදර්ශ පාඨ කිහිපයක් නිර්මාණය කොට පන්තියේ ප්‍රදර්ශනය කරන්න.

ප්‍රභූණුවට

ආරභට, නික්බමට, යුක්තභට බුද්ධසාසනේ,
ධුනාට මච්චනෝ සේනං නලාගාරං'ව කුක්ඛරෝ.
අරුණවතී සුත්‍රය

